

Olv.: Jer 20,7-9 – Róm 12,1-2 – Mt 16,21-27

Jézus követése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket! A mai reggelen külön is gondoljunk azokra a gyerekekre, akik elkezdik ezt az új iskolaévet, ahol az ismeretek világába érkeznek. Reménykedünk abban, hogy egyre inkább gazdagodnak ismeretekben.

Ugyanakkor Jézus azt mondja: „Az az élet, hogy ismerjenek téged, Atyám!”

Örülünk, hogy a mindennapok és a tudományok világában
 egyre járatosabbak lesznek a gyermekeink,
de kérjük számukra az istenismeret ajándékát,

***hogy el is tudjanak igazodni emberi kapcsolataikban
 és a feladataik végzésében!***

Imádkozzunk ma különösképpen is értük,
 akik elindulnak ebben az iskolaévben az útjukon!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Múlt vasárnap csodálatos üzenetet hallottunk és ez az üzenet a világvégeig érvényes. Jézus tanítani kezdi az apostolokat, ahogy a Szentírás is elmondja nekünk. Elindul velük együtt Jeruzsálem felé, ahol olyan dolgok történnek Vele, ami emberi gondolkodásunkba nem fér bele. Mi az Istenről valami egészen mást gondoltunk és azt hiszem ma is így van, gondolunk. Péter kimondta azt a nagy igazságot, amit - talán mondhatom így, - Krisztus is várt:

„Te vagy a Messiás, az élő Isten Fia!”

A válasz egyértelművé teszi, hogy ez a vallomás több mint emberi gondolat! Jézus maga mondja: „Boldog vagy Simon, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám!”

***Péternek ez a tanúságtévő megnyilatkozása
 valamiképpen egy másik világból érkezik, nem a mi emberi világunkból!***

Az emberi gondolkodás

Az okozta a legtöbb gondot: mi az, amit az emberek vártak és mi az, amit az Isten akart. Az emberek azt várták, hogy eljön a Messiás és rendbe teszi embernek a másik emberrel való kapcsolatát, nemzeteknek az egymáshoz való viszonyait. Ugyanakkor Isten egészen mást gondolt! Isten nekünk életet adott, nekünk adta ezt a szép világot, ránk bízta a világot, ránk bízta az életünket, szabadságot adott, tehát éljünk ennek megfelelően.

A probléma az,
 hogy mi nem tudunk mindig helyesen élni a szabadságunkkal!
 Ebből adódóan konfliktusok keletkeznek közöttünk!

Valójában Isten ezeket az egymás közti konfliktusokat szeretné megoldani, ezek megoldásában segíteni és a lelkünkre hivatkozik! Valójában itt egy nagy feszültségről van szó! Van egy emberi gondolkodás, emberi problémáinkat oldja meg az Isten! Úgy gondoljuk mi emberek, ahogy akkor a zsidók is gondolták, jöjjön az Isten és tegyen rendet ebben a világban. A hatalmasok hatalmát tartsa kordában, a szegények gondját-baját rendezze, aztán majd valahogy egymással meg megleszünk.

A probléma az,
 hogy a hatalommal való visszaélés is
 és a szegények gondjának-bajának a megoldatlanságai is
a lelkünk kérdése!

Jézus ezért kezdi tanítását azzal, hogy ezt tisztázza! Amikor arról beszél, hogy elmennek Jeruzsálembe és az Emberfiának ott szenvednie kell, akkor mindennek vége. Péter lehetetlennek tartja ezt. Ez nem történhet meg veled, te Isten vagy, hatalmad van, azt tehetsz isteni hatalmaddal, amit akarsz! Ez volt bennük! Valóban, Istennek hatalma van és ebből a hatalmából nekünk is adott! Nagyon sok mindent tehetünk mi ezzel az emberi hatalmunkkal! Csak a kérdés az, hogy miképpen és mire használjuk ezt a mi emberi hatalmunkat?

Jézus ebben akar nekünk nemcsak tanítást adni, hanem példát is mutat!

Jézus az Isten Fia?

A mai vasárnapon az egyik kérdés e körül forog, hogy mit is jelent az, hogy Jézus az Isten Fia? Mit jelent az, hogy Ő azt akarja nekünk megtanítani, hogy

az élet abban áll, hogy megismerjük az Istent!

Ha az Istent megismerjük,
 akkor ez az istenismeret segít bennünket abban,
 hogy egymást is helyesen ismerjük!
 Segít bennünket abban,
 hogy egymással helyes kapcsolatban éljünk!
A közösségeink biztos alapra épüljenek!

Jézus az Isten Báránya!

A másik kérdés ugyancsak ebben a kérdéskörben található, a szenvedés problémája! Az egyik kérdéskör, az az élet, - mondja Jézus egyik főpapi imájában, - hogy ismerjenek téged egyedül igaz Istent és ismerjék meg Jézus Krisztust! Jézus ezt már magára értelmezi! Istent senki nem látta, a Szentírás is figyelmeztet bennünket erre!

Ki az Isten és milyen az Isten,
 azt az egyszülött Fiú, Jézus nyilatkoztatta ki!
 Hogyan? Itt erről van szó!

***Jézus megjelenik a mi világunkban
 és ahogy a szenvedéstörténetében olvassuk, emberek kezére adja magát!***

Mi lesz az emberrel a másik ember kezében? Mi lesz Jézussal, ha az emberek kezébe kerül? Tudjuk mi lett Belőle! Ugyanakkor azért ez az út az életre vezető út, mert Jézus e közben kifejezi azt, hogy ő tudja, mi az Isten akarata!

***Jézus az Isten akaratának teljesítésében eljut egészen odáig,
hogy értünk az életét is odaadja,
mert Isten tőle azt várta, hogy ő az életét az emberekért adja!
Ő lesz az Isten Báránya!***

Ezáltal fejezi ki az Isten szeretetét,
mert az Isten szeretete azt jelenti: neki egyetlen akarata van,
hogy nekünk életünk legyen!
Ezt úgy akarja elérni, hogy értünk van!
Jézus útja ezt fejezi ki!

Jézus, aki az Isten Fia, ő tudja az Isten akaratát és neki ez mindennél fontosabb! Ha az Isten akaratát teljesíti, akkor ez elviszi egészen odáig, hogy az életét is oda kell adnia, mert az Isten ezt várja Tőle, hogy ki tudja mutatni az irántunk való szeretetét!

***Ha az ember erre az útra rálép, akkor ebbe egyszerűen belehal!
Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, hogy ez az élet útja!***

Amikor Péter azt mondja, hogy Te vagy a Messiás, az Isten Fia, akkor ő nem is tudja ebben a vallomásában azt, hogy erről az útról van szó! Jézus ennek a vallomásnak az értelmét bontja ki akkor, amikor ő teljesíti az Isten akaratát! Isten azt várta Tőle, hogy az emberekért legyen! Ha az emberekért van, vagyis szereti őket, akkor ez azt jelenti, hogy ebben a szeretetben elfogy az élete!

Mi az ember útja?

Ha most ezt a mi emberi életünkre fordítjuk, akkor az Isten tőlünk azt várja, hogy ne magunknak éljünk, hanem ismerjük meg az Istent, ismerjük meg az Isten akaratát! Ő pedig azt akarja, hogy egymásért éljünk, a másik emberért éljünk, a másik emberért, akit megismertünk, akit megszerettünk! A másik emberért, akit nem ismerünk úgy, ahogy szemtől szembe ismeri egyik ember a másikat, de éppen olyan ember, mint mi vagyunk, érte élünk, vagyis kiszabadulunk a magunk világából!

***Isten akarata az, hogy a magunk világából kiszabadítson bennünket
és elindítson a másik ember felé!
Ez az ember útja!***

Ez azt jelenti, hogy az ember elfogy,
mert egyszer csak nem lesz fontos a maga akarata,
nem lesz fontos a maga elképzelése,
hanem mindennél fontosabb lesz az Isten akarata,
ami azt jelenti, hogy a másik embernek ajándékozzam el az életemet!
Ez az emberi életáldozat! Ez az út!

Jézus erre tanítja az apostolokat ezen az úton! Amikor Péter meghallja, hogy ez szenvedést jelent, alkalmazkodni a másik emberhez, arra figyelni, hogy a másik embernek mi a jó, mit szeretne, ez szenvedés, így nem lehet élni, - mondja Péter. Péter, túlságosan emberi módon

gondolkodsz! Úgy gondolkodsz, hogy érted éljen mindenki! Úgy gondolkodsz, hogy te vagy a világ közepe, mindenki téged szolgáljon! Feje tetejére állított világ!

Isten nem veszi el a szenvedést, hanem megerősít!

Az Isten elgondolta világ azt jelenti, amiről Jézus beszélt már. Akkor itt, ebben a gondolatiságban jelenik meg a szenvedés, amivel nem tud Péter sem mit kezdeni és mi sem. Egyet nem szabad elfelejteni, Isten nem veszi el a szenvedést! Mi nem bábuk vagyunk Isten kezében, szabad lények vagyunk! Nem az Isten akarja a mi szenvedéseinket! Ezek jönnek, jönnek, majdnem így mondhatnám, maguktól.

Tőlünk jönnek a szenvedések,
amikor önző módon gondolkodunk, viselkedünk,
akkor megjelennek a szenvedések a világban, az egyéni életünkben!
Ez az, amivel nem tudunk mit kezdeni!

Ahogy Péter is gondolta, mi is azt szeretnénk, vegye el az Isten! Isten meg tudja tenni, mindenható, tegyen már rendet, ne kelljen nekem szenvedni! Isten nem erőszakol meg bennünket!

***Isten a szenvedést nem veszi el, hanem megerősít!
Mit jelent az, hogy megerősít? Azt jelenti, hogy mellénk áll!***

Mit tudunk mi ennél többet tenni egymásnak,
ha valamelyikünk szenved, valamelyikünknek baja van?
Mit tudunk érte tenni? Azt, hogy melléállunk,
valamiképpen kifejezzük azt, hogy veled vagyok!
Nem vagy egyedül, megosztjuk a terhet. Itt vagyok!

Jézus ma is szenved, bűneinkért engeszteli Istent!

A szenvedés helyes értelmezése nem az, hogy miért van! Mi vagyunk az okai, nem az Isten! Isten nem azért Isten, hogy a szenvedéseinket levegye a lelkünkől, a vállunkról, de fölkinálja az erejét! Fölkinálja azt, hogy Én ilyenkor is veled vagyok! A szenvedésben ez a mi igazi emberi lehetőségünk! Edith Stein mondta: A kereszt misztériumában találkozik az Isten igazságossága és az Isten szeretete. Igen,

***Jézus szenvedésében az Isten igazságossága jelenik meg,
mert a rosszért engesztelni kell!***

Ha rosszat teszünk egymásnak és egymással,
valójában azért engesztelni kell!
Csak ez kiment a világunkból!
Mi tesszük a rosszat egymásnak,
aztán ott hagyjuk magára, akit jól elintéztünk!

Isten igazságossága azt jelenti, hogy Jézus értünk azért szenved, a világ minden bűnéért azért szenved, mert engeszteli Istent, akit megbántunk mi emberek! Ugyanakkor az Isten szeretete azt jelenti, hogy e közben Isten nemcsak kiengesztelődik, hanem a szeretetét is megmutatja.

Megjelenik a fény, Isten szeretete, jóindulata!

Így is mondhatnám ebben a nagy káoszban, ebben a zűr-zavarban, amit a rosszal okozunk a világnak is és egymásnak is, megjelenik a fény, megjelenik az Isten jóindulata! Nemcsak arról

van szó, hogy az Isten kiengesztelődik Jézus szenvedése miatt, hanem megmutatja a szeretetét is. Valamiképpen a keresztség misztériumában a mi emberi életünk is erről szól, hogy igen, a rossz az engesztelésért kiált! Nem lehet csapkodni magunk körül és sebeket ejteni jobbról, balról. Aztán ott vannak az emberek vérző sebeikkel, vérző lelkükkel és magukra hagyjuk őket.

***Engesztelés igen is az ember feladata!
Az embernek el kell jutni lelkileg odáig, hogy felelős ezért!
Ugyanakkor ki kell nyilatkoztatni szeretetét az iránt az ember iránt!
Igazságosság, szenvedés!***

Isten hív bennünket,
hogy ezt a gondolkodást jelenítsük meg ebben a világban,
ahol együtt van és egyszerre van a szenvedés, meg a szeretet!
Ebben a világban, ahol egyszerre sötétség van, de vannak fények is!
Ebbe a világba küldött el bennünket az Isten!

***Ebbe a világba születünk bele és Isten azt várja tőlünk,
hogy ebben a világban ezt az isteni életszemléletet jelenítsük meg!***

Ezért választ embereket és külön-külön mindegyikünknek az a feladata, hogy ennek a világnak a gondját-baját valamiképpen enyhítsük! Jézus az egész világ gondját-baját magára vette, ezért a megváltó!

***Mi mindegyikünk ennek csak egy részét tudja magára vállalni,
de ha ilyen szellemben - ahogy erről Jézus tanít bennünket – gondolkodunk erről,
akkor minden más lesz, és elsősorban mi magunk!***

Jézus új nevet ad annak, akit kiválasztott!

Nagyon sajátos, amikor Jézus valakit kiválaszt, akkor általában új nevet ad! Kiválasztja Simont és **Péter** nevet ad neki. Ezt a gyenge, gyarló, esendő Simont kiválasztja és köszikla lesz. Azt mondja, majd megerősödsz minden hazudozásod, minden lobbanékonyágod ellenére. Majd megerősödsz és megerősíted a testvéreid is.

Jézus kiválasztja Saul és **Pál** lesz belőle. Saul királyi név és lesz belőle Pál, Paulus picit, kicsiny lesz, de vele lesz az Isten és nemzetek apostola lesz!

Vagy gondoljunk **Zakeus** történetére. Jézus Zakeust néven szólítja, megajándékozza közelségével és Zakeus szinte egy varázsütésre más ember lesz! Vagyonom felét a szegényeknek adom, akit becsaptam, azt kártalanítom, mint ahogy most a bankoknak kell kártalanítani. Ő is bankos volt és új ember lesz, boldog ember lesz, aki addig csak kínlódott minden gazdagsága ellenére.

A keresztség egy új név, kiválasztott a pogány világban!

Testvérek, azt hiszem, hogy így kell nekünk is gondolni a magunk életére, a mi keresztségünkre. Mi is új nevet kaptunk, most ne a keresztnévünkre gondoljunk, hanem a keresztségünkre. A keresztség az egy új név, új név a pogány világban.

***A keresztség az a valaki, aki azt a fajta életszemléletet képviseli,
amire Jézus tanít bennünket!***

Ez azt jelenti, hogy nem az *én* a legfontosabb,
hiszen akit Jézus kiválaszt,
azt mindig a közösség szolgálatára küldi!

***Minket kiválasztott Jézus
és a közösség szolgálatára küld bennünket!
A kereszténység a közösség világa!***

Ha ezt meg tudnánk igazán jeleníteni, akkor azt hiszem még ennek a szerencsétlen Európának is lenne lehetősége, más lehetősége nagyon nincs is. Vagy a víz! Ez is nagyon érdekes, mi vízben születtünk újjá! A víz a keresztény közösség szimbóluma, amelyben mindannyian újjászülettünk!

***Ha ez megtörténik és komolyan gondoljuk elhivatottságunkat,
akkor egy jobb világ lehetséges és ez tőlünk függ!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Mennyire nem életidegen ez az ének: Neked élek, Neked halok, életemben, halálomban Tied vagyok! Jézus, a megváltó ezt az utat tanítja nekünk is! Igenis, részt kell vennünk a világ megváltásában, egymás megváltásában azáltal, hogy egymásnak és egymásért élünk, különben bezárkózunk a magunk világába és növekszik a sötétség!

Isten segítsen bennünket, hogy ebből valamit megvalósítsunk!

+ Á L D Á S +